İşçi Bülteni
Özel Sayısı: 136

Anadolu Yakası
İşçi Bülteni

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Fiyatı 25 YKr * Kasım 2006

İnsanca bir yaşam ve özgür bir gelecek için
Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı'na!

Yıkılsın bu köhne düzen, biz başka bir alem isteriz!

İşçi ve emekçiler olarak tüm dünyada kol gezen açlık, yoksulluk, sefalet son bulsun istiyoruz. Çocuklar hastalıktan ölmesin, sokak başlarında kadınlar bedenlerini satmasın istiyoruz. Kölece çalışma koşulları, her türden eşitsizlik ve baskı ortadan kalksın, emeğimizin karşılığı ödensin istiyoruz. Bir avuç kan emicinin çıkarları uğruna sürdürdüğü savaş, işgal ve katliamlar yeryüzünden silinsin, halklar barış içinde, kardeşçe bir arada yaşasın istiyoruz. Kısacası, hakkımız olan insanca bir yaşam, özgür bir gelecek istiyoruz.

Peki, bunlar gerçekleşmesi imkansız istekler midir? Bu isteklerimize nasıl ulaşırız?

Bir avuç asalak sermayedar iktidar dizginlerini elinde tuttuğu sürece evet, insanca bir yaşam bizim için bir hayaldir. Çünkü; yaşanan acıların, her türlü kötülüğün, yozlaşma ve çürümenin, sefaletin ve eşitsizliğin gerisinde kan emici sermaye iktidarı var. Çünkü; sermaye, sömürü ve talan olmadan kârını büyütemez; sömürü düzeni baskı ve gericilik, savaş ve saldırganlık olmadan ayakta kalamaz. Çünkü; kapitalizm sömürü, savaş ve yıkım demektir.

Bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır!

Başka bir dünya, insanca bir yaşam ve özgür bir gelecek elbette mümkündür. Bunu mümkün kılan, işçi

sınıfının üretimden gelen gücüdür. Bunun tek yolu ise, işçi sınıfı iktidarı için dişe diş bir mücadeledir.

İşçi sınıfı olarak sömürü düzeni altında yaşamaktan hiçbir çıkarımız yok. Tüm zenginliklerin kaynağı emeğimizdir. Biz dursak hayat durur. Biz ayağa kalkarsak yer yerinden oynar. İstersek asalak sermayenin saldırılarını püskürtebilir, bir sınıf olarak tüm haklarımızı kazanabiliriz. İstersek, sömürüyü yeryüzünden, sömürücüleri başımızdan defedebiliriz. Bu güce, bu deneyime sahibiz. Her gün yeni katılanlarla saflarımız daha da kalabalıklaşıyor. Bizim gücümüzü bilen asalaklar, bizden ölesiye korkuyorlar. Bu yüzden

gücümüzü dağıtmak, birliğimizi bozmak, bilincimizi bulandırmak için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar.

Zaten bizim en büyük zayıflığımız da budur. Sınıf gücümüzün yeterince farkında değiliz. Yeterince örgütlü değiliz. Sınıf çıkarlarımıza uygun hareket etmiyoruz. Kendi sınıf davamız etrafında kenetlenip sömürücü asalakların karşısına bir sınıf olarak dikilemiyoruz. Sonuçta, bu zaaflarımızın bedelini ağır biçimde ödüyoruz.

Kardeşler!

İnsanca yaşamak istiyorsak, ölü toprağını üstümüzden atıp suskunluğa, kanıksamışlığa ve dağınıklığa bir son vermek zorundayız. Bizi biz sınıf yapan değerlere dört elle sarılmalı, asalakların emeğimiz üzerinde tepinmesine artık izin vermemeliyiz. Kurtuluşumuz için fabrika fabrika örgütlenip artık ayağa kalkmalıyız.

Şimdi "Sınıfa Karşı Sınıf!" şiarıyla, seferber olma zamanıdır!

Sınıf bilinçli işçiler olarak, tüm zorluklara inat ısrarla, sebatla ve sınıfın haklı davasına duyulan inançla saflarımızdaki suskunluğu, dağınıklığı ve kanıksamışlığı bozmaya çalışıyoruz. Bu amaçla bir yılı aşkın bir süredir bir kurultay çalışması örgütlüyoruz. İstanbul'un 6 sanayi bölgesinde düzenlediğimiz yerel kurultayların ardından, şimdi de İstanbul İşçi Kurultayı'nı örgütlemeye hazırlanıyoruz.

İstanbul İşçi Kurultayı, mücadelemizin ve örgütlenmemizin önündeki engelleri ve çözüm yollarını tartışmak için toplanıyor.

İstanbul İşçi Kurultayı, sesimize ses, gücümüze güç katmak için toplanıyor.

İstanbul İşçi Kurultayı, sınıfımızın tarihsel misyonunu belleklere yeniden kazımak için toplanıyor.

İstanbul İşçi Kurultayı, asalak sömürücülere karşı öfkemizi kuşanmak, inancımızı bilemek, birliğimizi sağlamak için toplanıyor.

Şimdi artık gücümüzü birleştirmenin, umudu ellerimizle büyütmenin zamanıdır. Kölece çalışıp sefalet içinde yaşamaya son vermek için, bu onurlu kavgada yerimizi alalım. 12 Kasım'da toplanacak olan kurultaya katılalım, işyerlerimizden katılımı örgütleyelim.

Bir zincir kaybedenler bir dünya kazanacak!
İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

İstanbul İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi

Türk Metal satış sözleşmesini imzaladı...

TİS satışlarını engellemenin yolu, işçilerin taban örgütlülüğünden geçiyor!

Metal işçilerinin önemli bir kesimi, iki ay boyunca MESS ile metal sektöründe örgütlü üç sendika -Birleşik Metal-İş, Çelik-İş. Türk Metal- arasında süren Grup Toplu İş Sözleşmelerini konuşup tartıştı. MESS patronlarının küstahça saldırganlığından dolayı işçiler arasında öfke, tepki ve eyleme geçme isteği vardı. Ancak bu eğilimlerle birlikte güvensizlik, kaygı, endişe, kimi yerde boş umutlar da eksik değildi. Fabrikalarda iç örgütlülükten de yoksun olan işçiler, yazık ki, bu TİS sürecinde de etkili bir söz söyleyemediler. Bundan faydalanan Türk Metal Sendikası'nın başındaki sermeye ajanları, satış sözleşmesini bayram arifesinde imzaladılar.

Metal patronlarının esnek üretimi dayatması ve pekçok kazanıma göz dikmesi, işçiler arasında yaygın tepkilere yol açtı, ancak bu tepkiler eyleme dökülemedi. Birleşik Metal-İş Sendikası (BMİS) tarafında örgütlenen az sayıda pasif eylem ise, süreci tersine çevirmekten uzaktı. Buna rağmen satış sözleşmesine işçilerin ani tepkiler verebileceğini hesaba katan MESS patronları ile Mustafa Özbek liderliğindeki ihanet çetesi, metal işçilerinin 1998'deki isyanından dersler çıkararak sözleşmeyi uzun bayram tatili öncesine denk düşürdüler.

İşçi sınıfının değil fakat emekçi düşmanı AKP hükümetinin çıkarlarına uygun çalışan Çelik-İş Sendikası'nın aynı sözleşmeye tereddütsüz imza atacağına kuşku yoktur. Aslında deneyimler, Birleşik Metal-İş'in de aynı yolu izleyeceğini gösteriyor. Ancak bu TİS döneminde tüm metal işçileri adına konuşma iddiasında bulunan ve işçileri eyleme çağıran Birleşik Metal-İş'in, salt tutarlı olması için bile diğer iki sendikadan farklı bir tutum alması gerekiyor. Gerçi BMİS yönetiminin sözleşmeye verdiği ilk tepki, onların da imza atmaya hazırlandığına işaret ediyor. Yine de gönül ister ki, bizi yanıltsın ve aynı sözleşmeye imza atmak yerine mücadele yolunu seçsin.

Sözleşmenin ayrıntıları açıklanmasa da, sermaye medyası, asalak MESS şefleri ve Türk Metal'in başındaki Özbek çetesi tarafından övgüye konu edilen bir sözleşmenin, olsa olsa satış sözleşmesi olabileceğini

deneyimler göstermektedir. Bundan dolayı metal işçisi arkadaşlarda tepki, hoşnutsuzluk ve homurdanmalar bir süre devam edecektir. Ancak bu tepkilerin de eyleme dönüşme ihtimali düşük görünüyor. Zira işçilerin taban örgütlülüğüne dayalı bir eylem hazırlığı yaptıklarına dair emarelere pek rastlanmıyor. Demek oluyor ki, 2006-2008 metal TİS'leri, birkez daha metal işçilerinin iradesi çiğnenerek MESS patronalarının istediği şekilde sonuca bağlanmış olacak.

TİS süreçleri, işçi sınıfı ile asalak kapitalistler arasındaki kesintisiz çatışmanın kritik evreleridir. Zira iki sınıfı, işçi sınıfı ile kapitalistleri karşı karşıya getiren, çıkarlarının zıt olduğunu üstü örtülemez bir şekilde gözler önüne seren mevzi çatışmalarıdır TİS süreçleri. Bu pazarlıkta işçi sınıfının ürettiği artı-değer, "terazinin iki kefesi"ne bölünüyor. Hangi sınıfın iradesi üstün gelirse, kefesindeki payı arttırıyor. Geçerli olan bölüşüm hakkında bir fikir edinmek için Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yaptığı araştırmanın sadece bir paragrafına bakalım. "*Bir metal işçisi yılda yaklaşık 98.000 YTL'lik değer yaratmasına rağmen, bunun sadece 11.000 YTL'sini ücret olarak alıyor! Geriye kalan kısmı ise sermayedar sınıf ve ortakları (faiz yoluyla bankalar, vergi yoluyla devlet) tarafından alıkonuluyor.*" (**Metal İşçisinin Gerçeği 20006, sf.22**)

Sömürünün giderek yoğunlaştığını gösteren pek çok verinin yer aldığı çalışmadan yaptığımız bu kısa alıntı bile, genelde işçi sınıfının, özelde metal işçilerinin

ürettikleri artı-değerin çok büyük bir kısmını kapitalistlere kaptırdığını göstermektedir. Elbette ki, ücretli emeğin sömürüsüne dayalı kapitalist düzen işçi sınıfı tarafından yıkılmadığı sürece sömürü ortadan kalkmayacaktır. Ancak militan bir sınıf mücadelesi, terazinin işçi sınıfı kefesindeki payı arttırabilir. Kırıntılarla yetinmeyen böylesi bir mücadele, aynı zamanda sömürüden tümüyle kurtulma hesaplaşmasına hazırlanan işçi sınıfının deneyimini arttırır, birikimini zenginleştirir, kararlığını pekiştirir.

Sınıf olarak bu durumda olmamızın, elbette pek çok nedeni vardır. Her işçi arkadaşın şu veya bu şekilde, bu konuda bir fikri de mevcuttur. Burada temel mesele bu çarkın nasıl kırılacağını bilmek ve bu uğurda mücadele etmektir. Bu görevi işçi sınıfından başka hiçbir gücün başaramayacağı açıktır. Zaten diğer sınıf ya da katmanların böyle bir dertleri de olmaz. Bu işi omuzlamak ise en başta ilerici-devrimci öncü işçilerin görevidir.

İşçi sınıfının bu misyonunu yerine getirebilmesi için, kendi iradesinin doğrudan yansıması örgütlenmeler oluşturarak "Sınıfa karşı sınıf!" şiarıyla mücadeleye atılmak dışında bir çıkış yolu yoktur. Bu örgütlenmelere doğru atılacak ilk adım ise, fabrikalardan başlayarak, taban örgütlülüğünü örmektir. Taban örgütlülüğünü örmede sağlanacak asgari bir başarı, işçi sınıfının bükülmez iradesini açığa çıkartacaktır. Bununla bağlantılı olarak da sınıf adına iş yapma konusunda samimi olan sendikacılara güç verecek, sendikalar içindeki sermeye ajanlarını ise pılıyı pırtıyı toplayıp defolmak zorunda bırakacaktır.

Bu onurlu sorumluluğu üstlenecek öncü ilerici metal işçilerini, buradan da 12 Kasım'da toplanacak olan İstanbul İşçi Kurultayı'na güç katmaya, sınıfın sorunlarıyla ilgili çözüm önerilerini Kurultay kürsüsünden diğer sınıf kardeşleriyle paylaşmaya çağırıyoruz.

Faşist baskı ve terör tırmandırılıyor!

İnsanca yaşanacak bir dünya özlemimizi bastıramazlar!

Sermaye devleti binbir demagoji ile çıkartılan TMY (Toplumla Mücadele Yasası) ile gerçek yüzünü gizlemeye çalıştı. Ancak kirli ve kanlı yüzü her geçen gün daha fazla açığa çıkıyor. Onlara göre hak aramak suç ve hak arayan insanlar ise birer terörist. Bunun için son dönemlerde birçok hak arama eylemine azgınca saldırdılar. İşçi sınıfı ile emekçilerin mücadelesini yürüten kurum ve kişilere yönelik baskılarını arttırdılar. En son olarak çeşitli sendikalar ve derneklerin de dahil olduğu birçok kurumu talan ederek onlarca devrimciyi tutukladılar.

Haramiler bir yandan "barış gücü" adı altında gençlerimizi kardeş halkları öldürmeye gönderirken, bir yandan da ülke içinde işçi ve emekçilere yönelik baskılarını yoğunlaştırıyorlar. Hiç kuşku yok ki tüm bu saldırıları işçi sınıfı ve emekçilerin örgütlenmesini ve mücadele etmesini önlemek için gerçekleştiriyorlar. Ücretli kölelik düzeninin devam etmesini istiyorlar.

Ancak sermaye devleti tüm çabalarına rağmen, işçi sınıfının, emekçilerin ve Kürt halkının hiçbir sorununu çözemiyor, çözemez de. Her geçen gün sınıfsal ve ulusal çelişkiler daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Toplumsal sorunlar birikiyor. Saflar netleşiyor. Sınıf çatışmaları derinleşiyor.

En basit hak arayışları devletin şiddetiyle, terörüyle karşılanıyor. Biber gazı, tazyikli su, copla bastırılmaya çalışılıyor. Gözaltılar, tutuklamalar yaşanıyor. İşte bu, işçi ve emekçilerin insanca bir yaşam, özgür bir gelecek mücadelesine saldırmaktır. Bu amaçla söz, basın, toplantı gösteri ve örgütlenme hakkımızı gaspetmeye çalışmaktır. Tüm bu saldırılar işçilerin, emekçilerin insanca bir yaşam istemesinin önüne geçmek içindir.

Ancak tüm baskılara rağmen bu sefalet ve sömürü düzenine karşı, insanca yaşanacak bir dünya özlemimizi bastıramazlar. Haklı mücadelemizi ezmelerine izin vermeyeceğiz. Tüm diğer haklarımızla birlikte sınırsız söz, basın ve örgütlenme özgürlüğümüzü savunacağız.

Gelecek bizimdir. Faşist baskı ve teröre, sömürüye boyun eğmeyelim. Bu saldırıları yenebilmek için hayatın her alanında örgütlenelim. Sınıfsız, sömürüsüz bir dünya mücadelemizi yükseltelim. Gelecek ellerimizdedir.

Amerika ve İsrail'in savaş suçuna ortak olanlar mutlaka hesap verecekler!

Değerli işçi arkadaşlarım!

Bugün ülkemizin içinde bulunduğu sıkıntılar yetmiyormuş gibi, egemenler bizleri ABD'nin emperyalist çıkar savaşına ortak ettiler. Bunu yapan AKP hükümetine sesleniyorum, vicdanen rahat mısınız? Günü geldiğinde aldığınız bu kararın vebali altında ezileceksiniz, büzüleceksiniz.

"Din değerleri üzerine siyaset yapıyorsunuz" diyenlere ateş püskürüyorlardı. Soruyorum, bunlar takıyyeci değil de ne peki? Daha dün "camiler kışla/ müminler asker/minareler süngümüz" diyen sayın başbakan değil miydi?

ABD'ye hizmeti "hakka hizmet" bilenler...

Bugün Amerikan ve İsrail canileri, evlerini başlarına yıkıp kardeşlerimizi katletmiyorlar mı? Çoluk çocuk kadın, yaşlı demeden katleden ABD ve işbirlikçileri değil mi? Bunlara destek veren, din telalığı yapan AKP değil mi? Bunlar, ABD ve İsrail'e hizmeti, "hakka hizmet" biliyorlar. Bunların kişisel çıkarları için yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Çünkü bugün başbakan bulunduğu o yeri ABD'ye borçludur. O koltukta ABD'den aldığı icazet sayesinde oturduğunu bilmeyen yok.

Kendi geleceği için şimdi de mehmetçiği feda edecek. Soruyorum o din telalığı yapan AKP hükümetine, yarın Lübnan'a gönderilen askerlerimizden biri ölürse ona ne ad vereceksiniz, şehit mi, gazi mi, niyazi mi?

Tezkereye evet diyen AKP milletvekillerine sesleniyorum; gözünüz aydın olsun! ABD ve İsrail'in gözbebeği oldunuz ama Türkiye'de halkın gözünde son numara oldunuz. Bunun zamanı geldiğinde halk sizi sandığa gömecektir. Son yapılan anketlerden çıkan sonuçlarda bunun belirtileri var. Daha önce yüzde 43 civarında olan destek, yüzde 25'lere gerilemiştir.

Sen ülkenin çiftçisine, "ananı al git" dersen, sen "askerlik yan gelip yatma yeri değildir dersen", "çocuğum işsiz" diyen bir babaya "senin çocuğun da işsiz kalsın canım" dersen; işçiyi, memuru, fındıkçıyı, çiftçiyi sıkboğaz yaparsan yeri ve zamanı geldiğinde bu halk seni de sandığa gömer. Bundan hiç kuşkunuz olmasın. Cumhurbaşkanlığı da sizi kurtaramayacaktır. Bir gün mutlaka siz de verilmesi gereken hesabı vereceksiniz. Tezkerede size destek veren Türk-İş gelsin o zaman da sizi kurtarsın bakalım...

Savaş destekçisi sendika ağaları...

TÜRK-İŞ'le ilgili de birkaç şey söylemek istiyorum. Sendikalarla ilgili düşüncelerimi Anadolu Yakası İşçi Bülteni'nin 13. sayısında, "Sendikalara isyan, niye isyan?" başlıklı yazıda ifade etmiştim. Ama tezkereden sonra birşeyler daha yazmam gerektiğine inanıyorum. Sayın Salih Kılıç'a sesleniyorum; dünyanın neresinde görülmüş ki, sendikacılar savaşa destek versin? Sayın Salih Kılıç, Türk askerinin Lübnan'a gitmesine açıkça destek vermiştir. Böylece ABD ve İsrail'in işlediği savaş suçuna, hizmet ettiği sermeye düzeni ile birlikte ortak olmuştur.

İşçilerin her geçen gün gaspedilen hakları, sürgünler, çıkışlar, baskılar ve kölelik muamelesi gören işçi sınıfına sahip çıkması gerekirken halkları kıyımdan geçiren ABD ve İsrail'e desteği seçmiştir. O da bunun hesabını günü geldiğinde verecektir.

Köy Hizmetleri kapatıldı, Kocaeli ve İstanbul'da büyükşehir belediyesine devredildi. İşçilerin belediyeye geçmesinden önce sözleşmeleri bitti. 16 Mart'ta belediyeye geçtiler. İlk maaşlarını zamlı aldılar ancak ikinci maaşta zam geri alındı. Kocaeli'de zamlar verildi, ama ne hikmetse İstanbul Büyükşehir Belediyesi zammı geri aldı.

İşçilerin haklarını gaspeden Büyükşehir Belediyesinin, meclisin çıkardığı yasayı yok sayan uygulamalarıyla, bu arkadaşlarımız yaklaşık iki senedir zam alamadılar. Böylece hakları resmen gaspedilmiştir. Mahkemelerde perperişan bir duruma düştüler. İşçilere, ne sendikaları Yol-İş ne Türk-İş sahip çıktı. Oysa sendika, savaş tezkeresi için yaptığı açıklamaların üçte birini bu arkadaşlar için yapmış olsaydı, şimdi bu arkadaşların mağduriyeti giderilmiş olurdu.

İşçi sınıfı bu kadar sorunla boğuşurken, sendika ağaları, sermaye sınıfına ve onun düzenine payandalık yaparak saltanatlarını sürdürmeye çalışıyorlar. İşçi sınıfı olarak bu gidişe artık dur dememiz gerektiğine inanıyorum. Ve bütün işçi sınıfını selamlıyorum.

Belediye-İş Üyesi İşyeri Baştemsilcisi
Büyük Şehir Belediyesi

Siyonist İsrail katliam ve vahşetin özgür Filistin direnişin simgesidir!

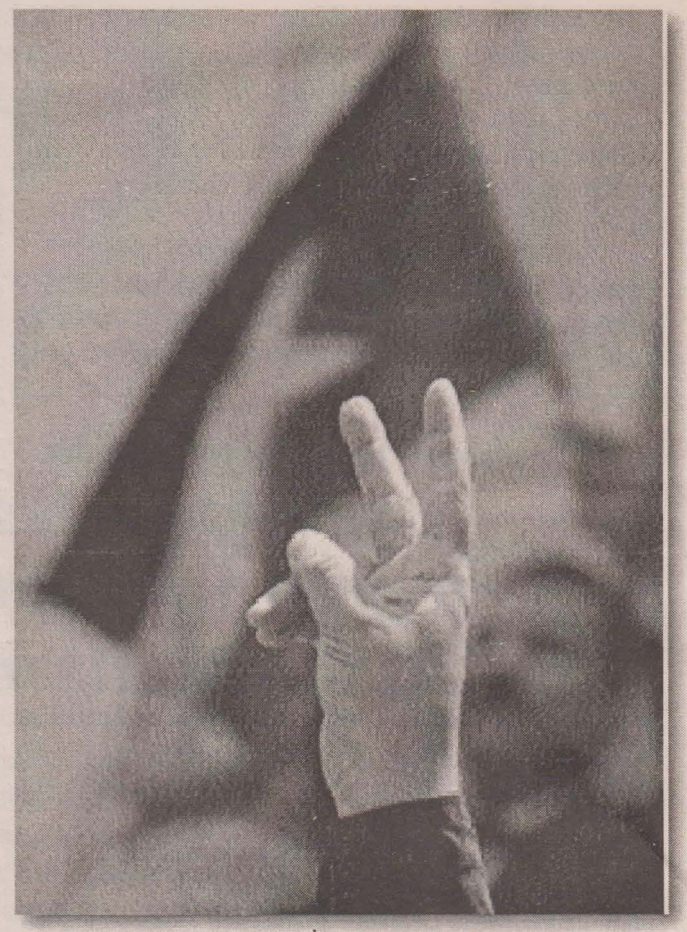
1897'de Birinci Siyonizm Kongresi İsviçre'nin Basel kentinde toplandı. Kongre'nin sonunda Basel Programı yayınlandı. Bu belgede Filistin'de bir Yahudi vatanının kurulması ve dünya Siyonizm teşkilatının bu amaca ulaşmak için faaliyete geçirilmesi öngörülüyordu.

1897'den önce çok az sayıda siyonist göçmen zaten bölgeye gelmeye başlamıştı. 1903 yılına kadar bunların sayısı 25 bine ulaştı. Göçmenlerin çoğu Doğu Avrupa'dan gelmişti. Bu göçmenler, bölgenin yarım milyona yakın Arap sakiniyle birlikte yaşıyordu. O zamanlar Filistin, Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliği altındaydı. 1904 ila 1914 yılları arasında 40 bin kişilik bir ikinci göçmen dalgası geldi.

Osmanlı'nın ardından Filistin'i işgal eden İngiliz emperyalizmi, 2 Kasım 1917'de "Balfour Deklarasyonu"nu ilan ederek siyonistlerin devlet kurmalarının yolunu açtı. İngiltere'nin desteğini arkasına alan siyonistler, Yahudi göçüne hız verdiler. Büyük patronların aktardığı paralarla da, bazı ağalardan toprak satın adılar. Böylece Yahudi nüfusta kısmi artış devam etti. 1917'de Filistin'de 56.000 Yahudi, 644.000 Filistinli Arap vardı. 1922'de 83.794 Yahudi, 663.000 Arap vardı. 1931'de ise Yahudiler'in sayısı 174.616, Araplar'ınki 750.000 idi.

Irkçı olan siyonistler, ağalardan satın aldıkları topraklarda Filistinli köylü ve işçilerin çalışmasına izin vermiyorlardı. Arap emekçiler işsizlik ve yoksulluğa sürüklenirken, Filistinli işçi ve yoksul köylüler İngiliz emperyalistleri ve onlarla işbirliği yapan siyonistlere karşı ayaklandılar. İtaatsizlik ve silahlı başkaldırı biçimindeki ayaklanma 1936'dan 1939'a kadar sürmüştür.

Ancak Yafa kentinin büyük bölümü İngilizlerce yıkıldı. İngiltere ayaklanmayı bastırmak için bölgeye çok sayıda asker gönderdi. Yine de 1937 sonu ile 1938 başlarında İngiliz güçleri silahlı halk ayaklanmasının kontrolünü ellerinden kaçırmaya başladılar ve siyonistlere başvurarak siyonist silahlı güç oluşturdular. Bu gücün desteği ile 1938'de 5.000 Filistinli tutuklandı, 2.000'i uzun süreli hapis cezalarına çarptırıldı, 148'i idam edildi, bu arada 5.000'in üzerinde ev de yıkıldı.

1939'a gelindiğinde İngiliz emperyalistleriyle çalışan silahlı siyonist güçlerin sayısı 14 bini aşmıştı. Bunlar, geçen aylarda Filistin ve Lübnan'ı yakıp yıkan İsrail ordusunun temelini oluşturdu.

Birleşmiş Milletler (BM), 29 Kasım 1947 tarihinde aldığı bir kararla Filistin'i ikiye böldü. O zamanlar Filistin'de 630.000 Yahudi'ye karşılık 1.300.000 Filistinli Arap vardı. Oysa Filistin'i Birleşmiş Milletler, nüfusun % 31'ini oluşturan Yahudilere verimli toprakların % 54'ünü vermiştir. Ancak bu topraklarlar da yetinmeyen siyonistler, vahşi katliamlar eşliğin 780 bin Filistinliği zorla toprağından sürmüştür. İsrail'in katliam ve toprak gaspı günümüze kadar, ABD'nin tam desteğiyle devam ediyor.

5 Haziran 1967'de Arap komşularına saldıran İsrail, 6 gün süren savaşa neden oldu. Ortadoğu'nun çehresi bu

altı günde değişti. Amerika'nın silah, cephane ve para desteğini alan İsrail, Mısır'ın Gazze Şeridi ve Sina yarımadasını, Suriye'nin Golan tepelerini, Ürdün'ün Batı Şeria ile Doğu Kudüs bölgelerini işgal etti.

BM Güvenlik Konseyi 242 Sayılı kararı alarak, savaşla toprak kazanımını reddetti. Karar, İsrail'in işgal ettiği bölgelerden çekilmesini öngürüyordu. Ancak ABD'nin desteğini alan İsrail, BM kararlarını dikkate almadı.

BM rakamlarına göre, bu savaşta Filistinli mültecilere 500 bin kişi daha eklenmiştir.

ABD'de yaşayan Yahudiler toplam nüfusun %4'ünü oluşturmalarına rağmen ekonomik ve siyasi yönden oldukça faaldir. İsrail adına faaliyet yürüten AIPAC adlı kuruluş, Amerika'nın en etkili lobisidir.

İsrail lobisi, ABD medyasının %40'ını denetliyor. NBC ve CBS televizyon şebekeleri ile *New York Times*, *Washington Post* gibi büyük gazeteler de bunların denetiminde. Bu medya şebekesi, sürekli olarak işgalci/katliamcı İsrail devleti adına borazanlık yapmaktadır.

Sınıf olarak, emperyalist saldırganlığa karşı olmaya devam edeceğiz!

Bunları neden anlattım? Bir konuyu işlerken, o konu üzerinde bilgilendirme yapılması gerektiği kanaatinden yola çıkarak.

Ortadoğu bugün kan ağlıyor. Siyonist İsrail ve onun en büyük destekçileri Amerikan ve İngiliz sömürgecileri ile bunlara yardakçılık yapan ülkelerin tek gayesi vardır: O da, Büyük Ortadoğu'yu ele geçirip, başta petrol olmak üzere bölgenin doğal zenginliğini yağmalamak ve dünyada tek süper güç haline gelebilmektir.

Lübnan'a asker gönderme kararı alarak Türk sermeye sınıfı ve onun iktidarı, bu haydutlarla suç ortaklığına girmiştir. Biz işçi sınıfı olarak bunların karşısında olduk ve olmaya devam edeceğiz.

Baştemsilci /Genel-İş Sendikası 1 No'lu Şube

Fabrikada kadın olmak

"Soframızdaki yeri öküzümüzden sonra gelen kadınlar/ bizim kadınlarımız" demiş şair.

Fabrikalardaki sömürü cehennemi genç, yaşlı-çocuk, kadın-erkek ayrımı yapmadan bütün işçileri çarkları arasına alarak pervasızca eziyor. Üstelik sömürü ve çalışma koşulları giderek ağırlaşıyor da. Ama onlar yine de her yerde kimliklerinden kaynaklı ikinci planda tutuluyor, çifte baskıya maruz kalıyor kadınlar, bizim kadınlarımız.

İyi bir anne, iyi bir eş, ailenin sorumluluğunu omuzlarında umarsızca taşıyan ev kadını. Kimi fabrikada işçi, kimi atölyede, kimi bir lokantada bulaşıkçı, kimi ev işine giden temizlikçi. Düzenin emekçileri yoksulluk ve sefalete itmesiyle, çocuklarına daha iyi bir gelecek hazırlamak, evin geçimine katkıda bulunmak gibi nedenlerle onlar da hünerli elleriyle atılırlar iş hayatına.

Derken yoğun çalışma saatleri başlıyor. Bir yandan çalışırken, öte yandan akılları evlerinde, çocuklarında. Ayın sonunda alacağı üç kuruşu nereye versem, hangi borcu kapatsam diye düşünür.

Bugün fabrikalardaki kadın işçiler erkek işçilerle aynı şartlarda çalışıyor. Buna karşın fabrikada kadın olmanın yarattığı ek zorluklar var. Kadınlar da erkek işçiler gibi ağır iş yapıyor, üretiyor. Ama erkek işçilerden farklı muamele görüyor ve daha düşük ücret alıyor.

Hem evde hem işyerinde çifte sömürüye maruz kalan kadınlara, bir de "saçı uzun aklı kısa" gibi kör düşüncelerle bakılıyor. Fabrikada bir iş istenen zamanda yetişmeyince patronlar ya da uşakları önce kadın işçileri azarlıyor, hakaret ediyor, bağırıp çağırıyor, hatta bazen taciz ediliyor. Daha da kötüsü kimi ahmaklar kadın işçilere şiddet bile uyguluyor. Bu baskılara maruz kalan kadın işçiler, aynı zamanda "güvenilmez" muamelesi de görüyor. "Nasılsa sesi çıkmaz" deyip iyice yükleniyorlar. Oysa bir kadın evde başarılı olduğu kadar, fabrikada da başarılıdır.

Biz kadın işçiler duygusallığın, sessizliğin, içine kapanıklığın zincirlerini kırmalıyız. Zaman sesini duyurmanın hak aramanın zamandır. Fabrikada çifte sömürüye karşı çıkıp erkek işçilerle aynı ücreti alabiliriz. Fabrikada, evde ve dışarıda yaşadığımız bu çifte sömürüye dur demesini bilmeliyiz, haksızlığa boyun eğmemeliğiz.

Pendik/Kurtköy'den metal işçisi bir kadın

İstanbul İşçi Kurultayı hazırlıklarında son aşama...

Gücümüzü Kurultay'da birleştirelim!

İstanbul'un altı bölgesinde yapılan işçi kurultaylarından çıkan karar gereği, yerel İşçi Platformları kurulmuştu. İşçi Platformları'nın temel hedeflerinden birini ise, İstanbul İşçi Kurultayı'nı örgütlemek oluşturdu.

İşçi emekçilere yönelik kapsamlı saldırıların sürdüğü, kazanılmış haklarımızın elimizden alındığı, örgütsüzlüğün ve dağınıklığın hakim olduğu bu dönemde, böyle bir kurultayın örgütlenmesinin ayrı bir önemi var. Yerel kurultaylarda dile getirilen, ardından öncü işçi platformlarında ortak bir adım olarak planlanan Kurultay, işçi sınıfı ve emekçiler cephesinde yaşanan bu olumsuz sürece devrimci işçiler ile öncü, bilinçli işçilerin bir müdahalesi olarak gündeme gelmiştir. Bu açıdan hazırlık süreci bilinçlenme ve örgütlenme hedefiyle örülmektedir. Tartışma gündemlerinden genel propagandasına, iç hazırlıklarından pratik çalışmalarına kadar her şey, geniş işçi kesimlerine mal edilmeye çalışılmaktadır.

Burada sınıf bilinçli işçilerin hedefi yalnızca hareketinin önündeki temel engellerin tartışılması, sorun alanlarının çok daha somut bir şekilde tespit edilmesi, çözüm olabilecek açılımlar yapılmasıyla sınırlı değil. Kurultay hedefinin bir yanında, işyeri temelinde atılacak örgütlenme adımlarına yaslanarak ileri, öncü işçilerin daha geniş ölçekte ortak iş yapmalarının zemini yaratılmaya çalışılıyor. Diğer yandan da bu çalışmalar, sınıfımızın tarihsel devrimci misyonu/rolü konusunda bilinçlendirme çabalarıyla birleştiriliyor. Kısacası Kurultay, birleşik-devrimci bir sınıf hareketi hedefine ulaşmak çerçevesinde gündeme gelmiş ya da getirilmiş araçlardan biridir.

Güçlü bir ön hazırlık süreci...

12 Kasım'da yapılacağı açıklanan Kurultay'ın hazırlık çalışmaları da giderek hızlanıyor. Bugüne kadar hazırlıklar çerçevesinde sayısız binlerce bildiri dağıtıldı, sayısız afiş yapıldı, irili ufaklı onlarca toplantı (seminer, panel, işyeri toplantısı, etkinlik vb...) örgütlendi. Kurultay sürecinin işçi ve emekçilere sürekli ulaştırılması için Kurultay Bülteni çıkarıldı. Bu sürede Kurultay Hazırlık Komitesi bölgelerdeki işçi direnişlerinin yanında yer aldı. Kimisinin bizzat örgütleyicisi oldu. İşçi sınıfı ve emekçilerin gündemleriyle ilgili birçok basın açıklaması ve eylem gerçekleştirildi. 27 Ağustos'ta emekten yana aydınların, sendikacıların, Kurultay Hazırlık Komitesi temsilcilerinin ve siyasal hareketlerin temsilcilerinin konuşmacı olarak katıldığı bir sempozyum yapıldı. Sempozyum, sınıftan yana olan güçlerle öncü işçiler tarafından, örgütlenme önündeki temel engellerin tartışıldığı, çözüm yollarının arandığı ve bu tartışmalara salondaki işçi ve emekçilerin de aktif olarak katıldığı anlamlı bir etkinlik oldu.

İstanbul İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi'nin temel gündemlerinden biri de Ortadoğu'daki gelişmelerdi. Eylem ve etkinliklerle ABD emperyalizmi ve siyonist uşağı İsrail'in Ortadoğu halklarına yönelik katliamları teşhir edildi. Filistin ve Lübnan halklarının direnişleri selamlandı. Bu kapsamda birçok bölge basın açıklamaları ve destek eylemleri örgütlendi. "Birgün Direnen Filistin halkı için çalışıyoruz!" kampanyasının planlayıcı ve örgütleyicisi olan Kurultay Hazırlık Komitesi, merkezi olarak düzenlenen savaş karşıtı eylem ve etkinliklere de tam destek verdi.

Bugün biz işçi ve emekçiler çok zor günler yaşıyoruz. Patronlar sınıfı karşısında örgütsüz ve dağınık durumda olduğumuz içindir ki, ağır bedellere mal olan ve uzun mücadeleler sonucunda kazandığımız haklarımız tek tek elimizden alınıyor. Giderek daha düşük ücretle sendikasız, sigortasız çalışmaya mahkum ediliyoruz. Üstelik çalışma koşulları da ağırlaşıyor. Oysa madalyonun öbür yüzünde, asalak patronlar kârlarına yeni kârlar ekliyorlar. Unutmamalıyız ki, bu olumsuz süreci tersine çevirmek bizim elimizde. Ancak bunu başarmak için, örgütlenerek mücadeleye atılmaktan başka çaremiz yok. İşte İstanbul İşçi Kurultayı bu olumsuz süreci tersine çevirmenin bir ilk adımı olacaktır.

İstanbul İşçi Kurultayı;

- Sendikalarımızın başına çöreklenmiş bürokrat ve ağaların değil, sınıf devrimcilerinin, bilinçli öncü işçilerin sözünü söylediği bir kürsü olacaktır.

- Sermaye sınıfının değil, işçi ve emekçilerin programının konuşulacağı, tartışılacağı bir kürsü olacaktır.
- Saldırılar karşında; teslimiyetin, uzlaşmacılığın, yakınmanın değil, dişe diş bir mücadele örgütlenmenin yüksek sesle haykırıldığı bir kürsü olacaktır.
- İşçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluşunun sınıfsız, sömürüsüz bir dünyada, sosyalizmde olduğunun, unutanlara tok bir sesle hatırlatıldığı bir kürsü olacaktır.

Tüm işçi ve emekçileıi bu kürsüye sahip çıkmaya, bu kürsüden söz söylemeye çağırıyoruz.

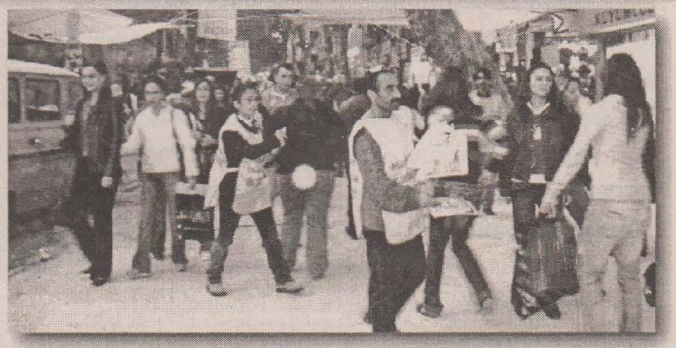
İşçi Sınıfı Savaşacak, Sosyalizm Kazanacak!

Kartal'dan bir metal işçisi

Anadolu Yakası'nda kurultay çalışmaları sürüyor...

12 Kasım da toplanacak olan İstanbul İşçi Kurultayı hazırlık çalışmalarını Anadolu Yakası'nda örmeye, kurultaya çağrı materyallerimizi en etkili ve yoğun bir şekilde kullanmaya devam ediyoruz.

Şimdiye kadar işçi-emekçilere kurultayın duyurusunu yaygın bir şekilde yaptık. 28 Ekim günü planladığımız üç ilçe merkezinde kurultayın amaç ve programının bulunduğu çağrı broşürlerini dağıttık. Kadıköy İskele Meydanı, Maltepe merkez ve Pendik merkez'de toplu dağıtımlar gerçekleştirdik. "İnsanca bir yaşam özgür bir gelecek için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı" yazılı önlüklerimizi giyerek ajitasyon eşliğinde yaptığımız dağıtımlarda işçi-emekçilerden oldukça olumlu tepkiler aldık. Bildiri alan insanlar kurultayın ne amaçla düzenlendiğini ve yapılan çalışmalar hakkında bilgi almak istediler. Kimi işçiler kurultaya katılacaklarını söyleyerek yanımızdan ayrıldılar.

Bundan sonraki planlamalarımızda da kurultaya çağrı afiş, bildiri, pankart ve davetiyelerimizi en etkili şekilde kullanarak 12 Kasım'a kadar ulaşabildiğimiz en geniş işçi kitlesine ulaşacağız. Geriye kalan süre içerisinde kurultay çalışmamızı daha fazla çaba, daha fazla inisiyatif, daha fazla enerji, başarıya etkin bir kilitlenme göstererek sürdüreceğiz.

Anadolu Yakası İşçi Platformu

İşçiler olarak birlik olmazsak sömürünün önüne geçemeyiz

Bütün dostlara merhaba. Ben Pendik Kaynarca'da çalışan bir tekstil işçisiyim. Sizlere yaşadığımız bazı sorunlardan kısaca bahsetmek istiyorum.

Çalıştığım fabrikanın çalışma şartları diğer fabrikalara göre biraz daha ağır. Örneğin her saat başı çıkan iş sayısı elektronik tabelaya yazılıyor. Bitmesi gereken bir iş sayısı var ve o iş adedini çıkarabilmemiz için başımızdaki ustalardan sürekli baskı görüyoruz. Yani hadi hadi diyerek başımızdan ayrılmayarak ve sürekli yaptığımız işe dakika tutarak bizi sıkıyorlar. İnsanın içindeki çalışma isteğini kırıyorlar.

Her sabah işe gittiğimizde akşam olması için saatleri sayıyoruz. Bu kadar baskı yetmezmiş gibi istenilen günlük adet çıkmayınca, zorunlu mesaiye kalıyoruz. "Kalamam" gibi bir "lüksümüz" yok.

Yakında işyerine yeni bir müdür alındı. Bu kişinin müdür olarak alınmasındaki özellik ise emekli albay olmasıdır. Bu müdürün alınmasıyla askeri bir sistem, patronların deyimiyle, askeri disiplin uygulamaya çalışıyorlar. Paydos saatinde dışarı çıkarken dahi izin kâğıdı almamız gerekiyor. İzinsiz dışarı çıkmak yasak. Size şunu söyleyebilirim ki, şartlar kötüye gidiyor ve daha da kötü olacak. Gidişat bunu gösteriyor. İşçiler olarak biz buna dur demezsek, birlik olmazsak kötü gidişatın önüne geçemeyeceğiz.

Pendik'ten bir tekstil işçisi

Tersane İşçileri Birliği Derneği açıldı...

Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!

21. yüzyılda Tuzla Tersaneler'de kölelik cehennemini aratmayacak koşullarda çalışmaya ve yaşamaya çalışan tersane işçilerini çatısı altında toplamayı hedefleyen Tersane İşçileri Birliği Derneği açıldı.

Havzada sigortasız, sendikasız, iş güvencesiz, taşeron usulü çalışmaya ve iş cinayetlerine karşı tersane işçilerinin birliğini sağlamak amacıyla yola çıkan tersane işçileri, 16 Eylül Cumartesi günü gerçekleştirdikleri açılış etkinliğiyle derneği faaliyete soktular.

Saat 18.15'te başlayan açılış etkinliği işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde ve iş kazalarında yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından açılış konuşmasını yapmak üzere Dernek Başkanı Zeynel Nihadioğlu söz aldı. Konuşmasına bir saat önce Selah Tersanesi'nde iskeleden düşerek yaşamını yitiren bir işçinin ölüm haberiyle başlayan Dernek Başkanı, havzadaki iş cinayetlerinin vardığı noktayı vurguladı. Nihadioğlu konuşmasında Ortadoğu'daki emperyalist-siyonist işgal ve bu işgale karşı mazlum halkların direnme kararlılığından bahsetti. Dışarıda emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan Türk sermaye sınıfının içeride işçi ve

emekçilere kölece çalışma koşulları dayattığını, yoksulluk ve sefaleti reva gördüğünü söyledi. Sermayenin bu kadar rahat saldırmasını işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin örgütsüz ve dağınık olmasına bağladı. Konuşma örgütlenmeye ve mücadeleye yapılan çağrıyla son buldu.

BJ işçilerinin sendikalaşması tensikatla boğulmaya çalışılıyor

BJ Tekstil'de işçilerin sendikalaşma haklarına yönelik saldırılar devam ediyor. BJ patronu sendikalaşma çalışmasının başlangıç aşamasında 23 işçiyi işten çıkararak sendikalaşmanın önüne geçmeye çalışmış, ancak işçiler örgütlenme çalışmasını daha da hızlandırarak bu saldırıyı boşa çıkarmışlardı. Her türlü baskıya rağmen işçiler sendikalaşmakta ısrar edince, "gerekirse fabrikayı kapatırım" diyen BJ patronu, işçilerin büyük kısmını gruplar halinde işten çıkarmaya başladı.

15 Eylül Cuma sabahı işçilerin işbaşı yapmasıyla saldırıyı başlatan BJ Tekstil patronu, toplam 125 işçiyi işten çıkardı. İşten atılan işçilere ücretleri ve tazminatları ödenmedi.

Jandarmanın baskısına rağmen fabrika önünde bekleyen işçiler paydoslarda ve iş çıkışlarında "İşçi-sendika el ele!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "Sendikal faaliyet engellenemez!" sloganları atarak haklarını almakta kararlı olduklarını dile getirdiler.

İşe dönmek için eylemini sürdüren işçiler, patronun ve adamlarının fabrikaya gelişi sırasında "Akbulut şaşırma sabrımızı taşırma!", "Sendika hakkımız engellenemez!", "Din, iman dediler hakkımızı yediler!" sloganlarını atarak tepkilerini dile getiriyor. İşçiler ile fabrika yöneticileri ve patronu koruyan jandarma arasında gerginlikler yaşandı.

Patron saldırtıyor, AL-CO işçileri direnmeye devam ediyor!

Hayyam Garipoğlu'nun patronu olduğu AL-CO Tencere Fabrikası'nda saldırılara rağmen direniş sürüyor. Sendikalaştıkları için işten atılınca direnişe geçen işçiler, birlik içinde ve kararlılıkla mücadele ediyorlar. Asalak patron, direnişi kırmak için Adana'dan getirttiği ve fabrikaya kapattığı işçileri, direnişçi işçilerin üzerine salmıştır. Demir çubuklarla saldıran grev kırıcılar, çok sayıda işçiyi yaraladı.

AL-CO işçileri geçtiğimiz günlerde bir kez daha direniş kırıcı işçilerin bıçaklı, sopalı saldırısına uğradılar. Fabrikadan çıkan, ellerinde demir çubuk ve sopalar taşıyan yaklaşık 70 kişi, direnişçi işçilere azgınca saldırdı. Saldırı sırasında aralarında şube yöneticileri ve işyeri temsilcilerinin de bulunduğu 4 kişi yaralandı.

Yasaları ayaklar altına alarak grev kırıcı güruhları işçilerin üzerine salan patron hakkında herhangi bir işlem yapılmamasına, jandarmanın ise saldırıya uğrayan işçileri de gözaltına almasına rağmen direnişi sürdüren AL-CO işçileri, Kocaeli'deki sendikalardan, siyasi partilerden ve çevre fabrikalardaki işçilerinden destekler de sürüyor.

Eskişehir'de 300 işçi üretimi durdurup eylem yaptı

Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi'nde Kurulu bir giyim fabrikasında çalışan yaklaşık 300 işçi, maaşlarla fazla mesai ücretlerinin ödenmemesi üzerine iş bırakarak yürüyüş yaptı.

Gece vardiyası işçilerinin çıkmasıyla biraraya gelen 300 civarında işçi, toplu halde Ankara karayoluna çıkarak, kent merkezine doğru yürüyüşe geçti. "İşçiyiz, haklıyız, hakkımızı isteriz" sloganları atarak karayolu kenarında yürüyen işçilerin önü jandarma tarafından kesildi. Jandarma zoruyla yürüyüşleri engellenen işçiler, servis araçlarıyla kent merkezine giderek eylemlerini sürdürdü.

Ücretlerin geciktirilmesini, mesai ücretlerinin 9 aydır ödenmemesini ve birçok işçinin sigortasız çalıştırılmasını proteste eden işçiler, eylemden sonra paraların ödeneceği söylenerek patron tarafından fabrikaya çağrıldı.

ABD, Türkiye'deki üslerinde sendikalı işçileri çıkartıyor

ABD, Ankara, Adana İncirlik ve İzmir'de, toplam 1500 çalışan bulunan askeri üslerde, "tasarruf" gerekçesiyle işçi çıkarmaya hazırlanıyor. Öncelikle aralarında sendika temsilcilerinin de bulunduğu 33 kişiye tebligatta bulunulduğu bildirildi.

Konuyla ilgili açıklama yapan Türk Harb-İş Sendikası Genel Eğitim Sekreteri İhsan Altun ve Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Erol Adana'da yaptığı açıklamada, ABD Hava Kuvvetleri'nin, "Yüzde 10 tasarrufa gidin" talimatı verdiğini, işveren temsilcilerinin ise bu tasarrufu işçinin sırtından gerçekleştirmeye çalıştığını söyledi.

Halkları katletmek için yüz milyarlarca dolar harcayan Amerikan emperyalizmi, "tasarruf" yapılacağı gerekçesiyle işçileri sokağa atıyor.

Direnen Akmercan işçilerine silahlı saldırı

Sendikalaştıkları için işten atılan ve 10 Temmuz tarihinden beri direnişte olan Akmercan işçileri, bugüne kadar birkaç kere kolluk kuvvetlerinin saldırısına uğradı. Polis tarafından çadırları yıkıldı, gözaltına alındılar, patronun ve polislerin tehditlerine maruz kaldılar. Ama inatla direnişlerini sürdürdüler.

Gazi Mahallesi'ndeki çadırda 100 güne yakın süredir direnişte olan Akmercan işçilerine bu kez silahlı saldırı girişiminde bulunuldu. 17 Ekim'de gerçekleşen saldırıyı protesto etmek için İnsan Hakları Derneği İstanbul şubesinde basın açıklaması yapan işçilerin sözcüsü Abidin Ateşoğlu saldırıyı şöyle aktardı: *Cumartesi günü, içinde toplam altı kişi bulunan iki sivil araç çadırın yakınlarında durdu. Daha sonra bir kişi elindeki silahı önce çadıra doğru yönletti. Fakat çadırın yanında bulunan ve bir işçi arkadaşın kızı olan Merve Altun'un bu kişileri görmesi üzerine silahı havaya doğrultup, üç el ateş ettiler ve hızla araçlara binip uzaklaştılar.*

Direniş boyunca hem fiili saldırılara hem de polisin baskısına maruz kaldıklarını anlatan Ateşoğlu, "*... Atılan üç el silah Türkiye işçi sınıfına atılmıştır. Bu çadırdan niye bu kadar korkuyorlar. Çünkü bu çadırın adı direniş çadırı. Onlar vazgeçmemizi istiyorlar*" dedi.

İnsanca bir yaşam ve özgür bir gelecek için

Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı

Program

12 Kasım 2006 Pazar
Yer: Salon Figaro Saat: 10:30
Hürriyet Mah. Dr. Cemil Bengü Cad. No:39/6 Çağlayan

➲ *Konuşmacılar:*

- ◆ Prof. Dr. Yüksel Akkaya
- ◆ Doçent Dr. Ahmet Haşim Köse
- ◆ Tez Kop-İş Örgütlenme Danışmanı Volkan Yaraşır

➲ *Tebliğler*

■ **İşçi Sınıfının tarihsel devrimci misyonu**
Hazırlayan: Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

■ **İşçi sınıfının mücadelesinin ve örgütlenmesinin önündeki engeller**

a- **Fiziki engeller ve emeğin korunması mücadelesi**
Hazırlayan: Büyükçekmece İşçi Platformu

b- **İdeolojik engeller ve sınıf içerisinde hurjuva ideolojiye karşı mücadele**
Hazırlayan: Gaziosmanpaşa İşçi Platformu

c- **Yasal engeller, yasalar ve işçi sınıfı**
Hazırlayan: Tersane İşçileri Birliği

■ **Sendikalar, sendikal bürokrasi ve devrimci sınıf sendikacılığı**
Hazırlayan: Ümraniye İşçi Platformu

■ **Sınıf hareketinin gelişme dinamiklerinden biri olarak sendikal örgütlenme eğilimi ve müdahalenin sorunları**
Hazırlayan: Anadolu Yakası İşçi Platformu

■ **Birleşik, kitlesel, devrimci bir işçi hareketi için devrimci öncü işçilerin birliği**
Hazırlayan: İstanbul İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi

■ **Sınıf mücadelesini geliştirmede taban örgütlenmesinin işlevi ve önemi**
Hazırlayan: Küçükçekmece İşçi Platformu

➲ *Fabrikalardan konuşmalar*
➲ *Serbest kürsü*
➲ *Sinevizyon gösterimi*
➲ *Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu*

İşçi Bülteni Özel Sayı: 136 * Fiyatı: 25 YKR * Kasım 2006 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ*
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Molla Şeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat / İST